

Maade, som jeg tillod mig at bemærke igaar, fordi der vilde komme Forviklinger frem ved Vedtagelsen af denne Bestemmelse, baade for Vandhøvsmandene selv, for Participanterne og for de tekniske Assistenters, og disse Forviklinger maa man helst undgaa. Den høitærede Minister yttrede, at han desfor aldeles ikke kunde gaa ind paa dette Forslag, men nok kunde gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 12, som er stillet af mig tilligemed 2 andre ærede Medlemmer; men han vilde være indifferent eller mente maaske endogsaa, at det var korrektere, om selve Lovforslagets Bestemmelse blev vedtagen uforandret. Jeg skal ikke tage mig det synderlig nær, om Vædringsforslaget under Nr. 12 ikke maatte vinde Thingets Bifald; men jeg vil dog bede erindret, at det er et indøfommende Forslag i den Retning, som det ærede Flertal søger at føre igjennem, nemlig at man i de Tilfælde, hvor der er en Mulighed for at undgaa Omkostningerne ved en Landvæsenkommission, kan ty først til Vandhøvsmandene, der som bekendt Ingenting koste. Det Sele er jo kun et Pengepørgsmaal. Det er for at undgaa absolut at skulle ved enhver Leilighed give Penge ud til Landvæsenkommissionen, som er en temmelig kostbar Institution, at Mindretallet har støttet dette Vædringsforslag under Nr. 12, hvorefter man søger at faae en Sag ordnet, uden at være nødt til at ty til en Landvæsenkommission. Spørgsmaalet er ingenlunde aldeles indifferent, og det er ikke rigtig, naar man vil sige, at det blot er en Omvei, er Noget, man ligesaa godt kan lade være. Jeg skal i saa Henseende henvise til vort Vædringsforslag under Nr. 23 b. med Hensyn til Udredelsen af de første Omkostninger. Disse skulle nemlig — som ogsaa er Tilfældet nu — efter dette Vædringsforslag, 23 b., udredes af Kommunens Kasse, naar de paagjældende Participanter ere enige om at indgaa Forsik for Vandhøvsmandene. Dersom de derimod vægre sig derved, og Sagen kommer for Landvæsenkommissionen, falde Omkostningerne paa Participanterne selv. Dette er et Spørgsmaal, som ikke er uden Betydning, og jeg vil derfor alligevel opfordre de ærede Medlemmer til at stemme for Vædringsforslag under Nr. 12. — Den ærede Ordfører for Mindretallet (Breinholt) kom tilbage til Vædringsforslaget under Nr. 19 a. om „Agerbrugets Tjeneste“, idet han til en Bemærkning af den ærede Minister om, at naar der stod „Arealer“ i Lovforslaget, kunde man ikke godt tænke sig derved Andet, end at det skulde være Arealer, som have Agerbruget til Diemeb, yttrede, at det ogsaa kunde være Sparealer. Jeg maa dog sige, at denne Tanke aldrig er falden mig ind før og vistnok heller ikke de andre Herrers; men i ethvert Tilfælde vil Sparealers Forlægning eller Behandling slet ikke høre ind under denne Paragraf, det vil komme ind under en senere Bestemmelse, jeg tror § 52 eller 53, hvor der staar, hvorledes

der skal forholdes med Hensyn til Sparealer. Jeg tror derfor, at denne Indvending har saare lidt at betyde. Udvalgets ærede Ordfører imødegik igaar det ærede Medlem med Hensyn til dette Vædringsforslag og paaviste, at den tidligere Lovgivning aldeles ikke stillede den Fordring, at det skal være udelukkende i Agerbrugets Tjeneste. Tværtimod, de Love, som det ærede Mindretals Ordfører oplæste, nævne udtrykkelig Søer, Moser, Kjer osv. som Gjenstand for Udørring og Behandling paa den i Lovforslaget foreskrevne Maade, saa det vil være en fuldstændig reaktionær Betragtning, der skal kunne føre til Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 19 a. Det vil være bekendt, navnlig for de Herrers, som ere fra de magre Egne i Sylland, hvor de have store Heber og Løvemoser etc., at Interessen ingenlunde eller dog ikke hovedsagelig i saadanne Sogne er knyttet til Agerbruget. Den kan tværtimod tidt være knyttet til en stor Løvemose eller Sligt, som hele Sognet kan have Nytte af. Det vilde være urimeligt i en ny Lov at indskrænte Bestemmelsen saaledes, at de i slige Forhold Interesserede ikke skulle nyde godt af de almindelige Regler om Bands Afledning. Jeg tror derfor rigtignok, at dette Forslag under Nr. 19 a maa man absolut stemme imod. — Jeg takker for Næsten den ærede Ordfører for Mindretallet, fordi han oplæste noget af en Erklæring fra Maribo Amtsråad. Men for det Første maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg jo ikke er Medlem af Maribo Amtsråad, og jeg er ikke forpligtet til at have samme Mening som Maribo Amtsråad og er slet ikke bange for at have en anden Mening, end de have derovre. Men dertil kommer, at Amtsråadet — der have vi den samme Misforstaaelse igjen — jo ikke har sagt Andet, end at det var enigt om, at Vandløbshøvsmandsinstitutionen skulde — jeg tror, det var det, den ærede Ordfører sagde — vedblive med Hensyn til de mindre Båndløb paa samme Maade som efter den tidligere Lovgivning. Men det er jo ikke det, vi tale om her; thi vi gaa jo langt ud over den tidligere Lovgivning, naar vi stille Vandløbsmandene saaledes, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller have gjort (Breinholt: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning). Endnu maa jeg gjøre en lille Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 5. Den ærede Indvædringsminister mente, at Vædringsforslaget var temmelig ligegyldigt, men i hvert Fald var der en lille Mangel ved det. Jeg vil indrømme, at der er en Mangel ved det. Naar der staar i disse Linier af Vædringsforslaget, at „4 Ager“ skal forandres til „nævnte Tid“, skulde der have staet „Udløbet af nævnte Tid“. Ordene „Udløbet af“ ere faldne ud eller ubeladte ved en Forglemmelse, men Meningen af Vædringsforslaget er noget mere end blot Redaktion.